

Život začíná narozením.

Láska začíná mámou.

MÁMA

Život začíná narozením. Láska začíná mámou.

Indira Al Zein

© 2026 Indira Al Zein

Vydavatelství: powerprint s.r.o. pod značkou Bookla.cz, v Praze roku 2026

Vytiskl: powerprint s. r. o., Brandejsovo nám. 1219/1, 165 00 Praha 6 – Suchdol

ISBN 978-80-910044-2-8

Vydání první

www.bookla.cz

MÉ MILOVANÉ

MAMINCE

.....

.....

OBSAH

1. Ještě před začátkem.....9
2. Dvě malé buňky.....10
3. První okamžik.....12
4. Začínám být.....13
5. První cesta.....15
6. První den.....16
7. Druhý den.....17
8. Třetí den.....18
9. Čtvrtý den.....19
10. Pátý den.....20
11. Šestý den.....22
12. Sedmý den.....23
13. Osmý den.....24
14. Devátý den.....25
15. Desátý den.....26
16. První týden.....27
17. Místo pod srdcem.....28
18. Držím se tě.....29
19. Poprvé bije srdce.....30
20. Už žiju.....31
21. První měsíc.....33
22. Druhý měsíc.....34
23. Třetí měsíc.....35
24. Čtvrtý měsíc.....36
25. Pátý měsíc.....37
26. Šestý měsíc.....38
27. Sedmý měsíc.....39
28. Osmý měsíc.....40
29. Devátý měsíc.....41
30. Maminčin hlas.....42
31. Tátův hlas.....43
32. Poprvé tě slyším.....44
33. Kopnutí.....45
34. Moje malé ruce.....46
35. Moje malé nohy.....47
36. Srdce pod srdcem.....48
37. Čekáš na mě.....49
38. Už se blížím.....50
39. Poslední noc uvnitř.....51
40. Je čas.....52
41. První nádech.....53
42. První pláč.....54
43. Světlo.....55
44. Poprvé tě vidím.....56
45. Tvoje oči.....57
46. Tvoje ruce.....58
47. Tvoje vůně.....59
48. Tvoje náruč.....60
49. Poprvé u mámy.....61
50. Poprvé u prsu.....62
51. Poprvé usínám u tebe.....63
52. Máma je moje bohyně.....64
53. Táta je můj bůh.....65
54. Můj první domov.....66
55. Dnes jsem se narodil.....67
56. První noc doma.....68
57. Poprvé pláču.....69
58. Poprvé se směju.....70
59. Tvůj hlas mě uklidňuje.....71
60. První koupání.....72
61. První ráno.....73
62. Poprvé tě vidím zřetelně 74
63. Poznávám mámu.....75
64. Poznávám tátu.....76
65. Moje první Vánoce.....77
66. Moje první hračka.....78

67. První zoubek..... 79
68. První nemoc.....80
69. První horečka.....81
70. Držíš mě celou noc.....82
71. Poprvé mávám 83
72. Poprvé tleskám 84
73. První slovo 85
74. První krok.....86
75. Můj první rok..... 87
76. Umím chodit 88
77. Umím běžet.....89
78. Umím říct „mami“ 90
79. Umím říct „tati“ 91
80. Svět je veliký 92
81. Moje první dobrodružství
82. Schovávám se za mámu..94
83. Táta mě vyhodí do
84. První pád.....96
85. Máma fouká na bolístku .98
86. První kamarád.....99
87. Moje oblíbená pohádka .100
88. Medvídek v posteli.....101
89. Tajemství pod peřinou..102
90. Nedělní ráno 103
91. Rodinný stůl.....104
92. Smích.....105
93. První „proč?“.....106
94. Chci všechno vědět 107
95. První den ve školce.....108
96. Nechci pustit mámu.....109
97. Máma se vrátila.....110
98. První kamarád ve školce 111
99. První obrázek..... 112
100. První besídka.....113
101. První vysvědčení 114
102. První školní aktovka..... 115
103. První den ve škole 116
104. Zvoní 117
105. Moje první jednička.....118
106. Moje první pětka.....119
107. První domácí úkol.....120
108. První velký průšvih..... 122
109. Máma se zlobí 123
110. Máma odpouští..... 124
111. Táta mě učí..... 125
112. Už nejsem malý..... 126
113. Začínám rozumět světu 127
114. Některé děti jsou zlé..... 128
115. První slza kvůli
116. První velké vítězství.....130
117. První prohra.....131
118. Když se mi nechce vstát
119. Den, kdy jsem byl sám..133
120. Někdo mi chybí..... 134
121. Některé věci bolí..... 135
122. Máma pořád čeká doma
123. Už se jí nesvěřuji 137
124. Zavřené dveře..... 138
125. Moje tajemství 139
126. Zrcadlo 140
127. Kdo vlastně jsem?.....141
128. První motýli v břiše 142
129. První zamilování..... 143
130. První pohled 144
131. První zpráva..... 145
132. První polibek..... 146
133. První noc, kdy nemůžu
134. Moje první zlomené srdce
135. Nechápu lásku 149
136. Máma to pozná 150
137. „Nic mi není“ 151
138. První velké rozhodnutí 152
139. Chci být dospělý 153
140. Už mě nehlídej 154
141. Zavírám dveře 155
142. Odcházím 156

143. První byt 157
144. První vlastní klíč..... 158
145. První výplata 159
146. Už tě nepotřebuji.....160
147. Jenže tě potřebuji 161
148. Telefonát domů..... 162
149. Přijeď, mami..... 163
150. Nedělní oběd 164
151. Zase sedím u vás..... 165
152. Tvoje ruce jsou menší .. 166
153. Tvoje vlasy jsou šedivé..167
154. Poprvé vidím, že stárneš
155. Už nejsi nesmrtelná 169
156. Najednou se bojím o tebe
157. Chtěl bych vrátit čas 171
158. Dvě čárky.....172
159. Budu máma 173
160. Budu táta.....174
161. První ultrazvuk 175
162. První kopnutí.....176
163. Teď už ti rozumím 177
164. Také se bojím.....178
165. Také čekám 179
166. Také miluji..... 180
167. Držím své dítě poprvé .. 181
168. Teď už chápu tebe 182
169. Tohle jsi cítila ty..... 183
170. Tohle jsi pro mě udělala
171. Mami, promiň 185
172. Mami, děkuju..... 186
173. Čas se nezastavil 187
174. Tvoje pomalejší kroky .. 188
175. Zapomínáš 189
176. Zapomínám za tebe.....190
177. Tvoje ruce 191
178. Tvoje oči..... 192
179. Sedím vedle tebe..... 193
180. Zase mě držíš za ruku . 194
181. Už jsem velký..... 195
182. Pořád jsem tvoje dítě....196
183. Poslední společné Vánoce
184. Poslední narozeniny 198
185. Ještě jeden den 199
186. Ještě jednu pusu 200
187. Ještě chvíli zůstaň 201
188. Dnes tě držím já 202
189. Už nemusíš mít strach 203
190. Ticho 204
191. Poslední pohled 205
192. Poslední dotek..... 206
193. Poslední slovo.....207
194. Poslední nádech..... 208
195. Za duhou..... 209
196. Děkuju, mami.....210
197. Ty jsi byla můj první svět

Úvod

Jedno z nejstarších slov, které člověk vysloví, má v různých částech světa jinou podobu, ale stejné místo v srdci.

Podoby tohoto slova najdeme v mnoha jazycích a kulturách. Anglické mama, mom, mum, německé Mama, francouzské maman, italské mamma, španělské mamá, ruské мама (mama), polské mama, arabské ماما (mama) nebo například perské mâmâ znějí různě

Některé věci člověk nemusí překládat.

Láska má svůj vlastní jazyk.

A tu cítí každá živá bytost na zemi.

Poděkování

Děkujeme vám, že jste si vybrali právě tuto knihu pro svou maminku.

Možná jí ji předáte se slovy „Tohle je pro tebe, mami.“
A možná v tu chvíli ani nebudete vědět, kolik vzpomínek, emocí a společných let se do těch dvou slov vejde.

Tato kniha je připomínkou všeho, co mezi vámi bylo, je a navždy zůstane.

Protože ať jsme malí, dospělí, nebo už máme vlastní děti, pro svou mámu zůstáváme navždy jejími dětmi.

Děkujeme, že jste jí darovali právě tento příběh.
Přejeme vám, aby vám společné chvíle vydržely co nejdéle.

MÁMA – první člověk, který nás miloval.

1

JEŠTĚ PŘED ZAČÁTKEM

Ještě nebylo jméno, nebyla tvář,
jen v tichém tajemství čekala moje svatozář.
Ještě nebyl hlas, co jednou řekne „mami“,
jen život ukrytý hluboko mezi námi.
Ještě nebyly kroky, nebyl první smích,
jen tichý příslib radosti ve dnech budoucích.
Ještě nebyly ruce, co obejmou tě kolem,
jen nepatrný začátek pod tvým teplým srdcem.
Ještě nebylo ráno, nebyl první den,
a přece už se skládal jeden veliký sen.
Ještě nebyla cesta, nebyl žádný cíl,
a přece už se život k tvému srdci přiblížil.
Ještě nebylo slovo, co umí říct „mám rád“,
a přece už se láska učila v srdci hřát.
Ještě nebyla vzpomínka, nebyl žádný čas,
a přece už tě život spojoval v nás.
Ty si ještě netušila, co všechno přijde dál,
a přesto tvůj svět už nový příběh znal.
A než se jednou ozve první dětský hlas,
láska už ti potichu změnila celý čas.
Ještě před prvním pláčem, před prvním setkáním,
už vznikalo pouto, jež nezmizí žádným loučením.
Ještě před narozením, před prvním dnem,
už jsi byla máma — a já tvůj největší sen.

2
DVĚ MALÉ BUŇKY

Dvě malé buňky, tak tiché a malé,
a přece se už nesly životem dále.
Dvě malé buňky se setkaly tiše,
a z jejich setkání vznikalo něco stále výše.
Bez jediného slova, bez jediných vět,
začínal příběh, co změní celý svět.
Tak nepatrný začátek, že schoval by se v dlani,
a přece už v něm čekalo velké setkání.
Ještě nebyly oči, ještě nebyla tvář,
jaké asi budu ale už v představách máš.
Ještě nebyl smích, ani dětský pláč,
a už tajně přemýšlíš, co budu zač.
Možná budu kluk,
Možná budu holka, Teď je ti to fuk,
Nemůžeš se mne dočkat.
A jsi možná netušila, co právě začíná,

že pod tvým srdcem jednou vyroste rodina.
Nevěděla jsi, co přinesou další dny,
kolik do nich vstoupí radosti, obavy i sny.
Z těch dvou malých buněk měl vyrůst celý svět,
co jednou naplní tvůj dům smíchem a tisícem vět.
Měly přijít první kroky, první „mami“, první smích,
a tvoje ruce měly poznat ten nejněžnější dotek z nich.
Tak začal příběh, který nešlo ještě číst,
tak začal život, který měl brzy žít.
Bez světel, bez potlesku, bez jediného hlasu,
jen dvě malé buňky kráčely tiše vstříc svému času.
A kdyby se někdo zeptal, kde začíná ten div,
kde z malého začátku může vyrůst celý životní příběh živ,
odpověď nebude v žádném velkém světě ani v žádném slovu —
začalo to dvěma malými buňkami, které našly cestu domů.

3

PRVNÍ OKAMŽIK

První okamžik byl tichý a něžný,
tak malý a křehký, tak zvláštní a svěží.
Nikdo nic neslyšel, nikdo nic neznal,
a přesto už život svůj první krok vzal.
Ještě nebyly oči, ještě nebyl hlas,
ještě byl ukrytý náš budoucí čas.
Ještě nebyla tvář, kterou jednou spatříš,
a přesto už láskou své srdce naplníš.
Ještě nebyly ruce, co obejmou tě,
a přesto už čekalo místo v tvém světě.
Ještě nebylo slovo, co zazní jak „mami“,
a přesto už pouto spojovalo nás s námi.
Ten první okamžik neměl žádný zvuk,
a přesto v něm život podával svou ruku.
Nikdo neviděl, co začalo tiše růst,
a přesto už tehdy chtělo ke slunci vzrůst.
Možná tak přicházejí největší zázraky,
bez světel a slávy, bez velké parády.
Začnou jen tichem, co nebudí svět,
a z tichého začátku z poupátka rozpukne květ.
A ty jsi možná ještě netušila, mami,
že život už píše svůj příběh mezi námi.
Že někde tak hluboko, kam nedosáhne zrak,
začíná se psát láska, co nezmizí jen tak.
První okamžik neměl jméno ani tvář,
a přesto už v tobě rozsvítil zář.
Ještě nebylo nic, co by šlo spatřit či znát,
a přesto už začala láska, která tě bude navždy milovat.

4
ZAČÍNÁM BÝT

Začínám být, i když mě ještě neznáš,
začínám růst tam, kde mě v sobě ukrýváš.
Jsem malý a tichý, bez jména a tváře,
a přesto už ve mně hoří první záře.
Nemám ještě oči, nemám ještě hlas,
a přesto už ve mně dozrává čas.
Nemám ještě ruce, co obejmou tě,
a přesto už teď tě nosím v sobě.
Neznám ještě slunce, neznám ještě déšť,
neznám tvůj polibek, tvůj smích ani šepot.
Nevím, jak voní tvé vlasy a šat,
a přesto už toužím tvou blízkost poznat.
Začínám být a začínám žít,
zatím jen tichem, bez možnosti říct,
že jednou tě poznám, až spatřím tvou tvář,
a poprvé uslyším tvůj něžný hlas.

Ty zatím možná jen prožíváš den,
zatímco ve mně už roste tvůj sen.
A každý den, který potichu plyne,
mě k tobě neviditelnou cestou vine.
Tak rostu pod srdcem, tak vzniká můj svět,
z nepatrné chvíle se rodí celý květ.
Ještě jsem beze slov, bez jména a bez stop,
a přesto už život stoupá krok za krok.
Jednou mě sevřeš a uslyšíš hlas,
který ti připomene ten úplně první čas.
Až budu kráčet svou vlastní cestou vpřed,
vzpomeň, jak maličký byl můj první svět.
Protože každý velký příběh musí jednou začít,
nejdřív v srdci mámy tiše musí stačit.
Protože každý velký příběh má svůj první krok,
od malé jiskřičky až po celý životní rok.

5
PRVNÍ CESTA

Moje první cesta nevedla přes svět,
nepoznala dálku, ulici ani květ.
Ještě bez kroku, bez mapy a cest,
a přesto už mířila k životu přesně jest.
Vedla jen tiše hluboko v tobě,
zatímco život už čekal mě v době.
Bez mapy a jména, bez jediných stop,
a přece už vznikal můj první krok.
Nevím, kam povedou další mé dny,
zda přinesou radost, či přijdou i sny.
Nevím, co čeká mě za první branou,
jen vím, že tvé ruce mě jednou dostanou.
Moje první cesta je tichá a skrytá,
tvou něhou po celé délce je krytá.
Nemusím hledat, kde najdu svůj klid,
protože u tebe začíná můj první cit.
Až jednou vykročím a vydám se dál,
ponesu v sobě, cos tehdy mi dala.
Každý můj krok bude připomínat,
že první cestu jsi pomohla začínat.
A jestli mě život zavede daleko,
jestli nás rozdělí mnoho let přece jen,
vždycky se vrátím k tomu prvnímu místu, kde pod tvým srdcem začínal můj den.
Protože cesta, co začíná láskou,
nezmizí ani za žádnou dálkou.
Ať půjdu kamkoli, přes jakýkoli svět,
z tvé lásky vyšel můj úplně první krok i první let.

6
PRVNÍ DEN

První den přišel tak tiše a zlehka,
že nikdo netušil, jak velká je změna.
Bez jména, bez tváře, bez jediných slov,
a přece už začínal budoucí domov.
Čas kolem tebe pokračoval dál,
zatímco můj život svůj začátek psal.
Tvůj každý nádech, tvůj každý den ukrýval potichu můj budoucí sen.
Ještě nebyl hlas, který jednou zazní,
ještě nebyl pohled, co oči ti rozjasní.
Ještě nebyly ruce, co obejmou tě,
a přesto už život rostl v tvém světě.
Tvé tělo mě chránilo, aniž jsi znala,
jak velký dar mi tvá láska už dala.
Bez jediné otázky, bez jediných slov,
stavěla pro život můj první domov.
První den nemusel přinést žádný křik,
zázrak se někdy vejde do jediných chvil.
Nikdo nic nevidí, nikdo nic neslyší,
a přesto se navždy něco v životě píší.
A každý další den, co tiše pak přijde,
ponese příběh, jenž jednou tě najde.
Příběh dvou životů, co spojí se v čas,
příběh tvé lásky, co přetrvá v nás.
Až jednou pochopím, co znamená žít,
pochopím, co znamená dar od tebe mít.
Protože v první den, kdy začal můj čas,
už jsi byla mámou — a láska spojila nás.

7
DRUHÝ DEN

Druhý den přišel a tiše šel dál,
zatímco život svůj příběh už psal.
Ještě jen nepatrný začátek dní,
a přece v něm čekaly budoucí sny.
Nic ještě nezaznělo, nic nebylo znát,
a přesto už láska začínala hřát.
Ty jsi dál žila svůj obyčejný den,
zatímco pod srdcem už rostl tvůj sen.
Možná jsi netušila, co přijde pak,
že jeden malý život změní tvůj svět tak.
Že jednou uslyšíš ten nejněžnější hlas,
a poznáš, že život umí spojovat nás.
Zatím jen ticho a nepatrný růst,
zatím jen začátek, první malý most.
Bez očí, bez rukou, bez jediných slov,
a přesto už vznikal náš budoucí domov.
Druhý den zmizel jak kapka v řece,
a stejně jako voda se nevrátí více.
Jen další den přidal svůj neviditelný díl,
aby z malého začátku jednou život byl.
Ty jsi mě chránila, aniž jsi znala,
jak velký dar mi tvá blízkost už dala.
A každý tvůj nádech, každý tvůj den nesl mě tiše jako nejkrásnější sen.
Dnes už víme, že život nezačíná hlasem,
ani prvním pohledem, ani prvním časem.
Začíná tak tiše, že není co slyšet,
a přesto už láska umí v člověku dýchat.
Ještě, než přijde první ráno a den,
může být život pro svou mámu nejkrásnějším snem.

8
TŘETÍ DEN

Třetí den přišel a tiše šel dál,
zatímco život svůj příběh už psal.
Ještě jen nepatrný začátek dní,
a přece už v sobě ukrýval sny.
Čekala rána, co rozsvítí den,
čekaly noci i dětský tvůj sen.
Čekal první smích i první žal,
i někdo, kdo bude stát při tobě dál.
Čekaly kroky a školní svět,
otázky, odpovědi, radost i pláč hned.
Čekaly chvíle, kdy budeš se smát,
i chvíle, kdy budeš mít důvod se bát.
Zatím jen ticho, co neumí říct,
jak jednou dokáže milovat víc.
Ještě bez slov, bez očí a tváře,
a přesto už v tobě hořela záře.
Jednou tvé jméno zazní v prvním slově,
jednou tě poznám v té nejněžnější době.
A v jediném „mami“, co zazní tak tiše,
se ukryje láska, co celý život píše.
Třetí den končí a příběh jde dál,
zatímco život svůj první list psal.
Co jednou přinese radost i žal,
má kořeny v místě, kde začátek stál.
Možná je právě to největší kouzlo,
že z malého ticha tolik lásky vzešlo.
Než zaznělo „mami“, než šlo tě obejmout,
už první cesta života vedla ke tvým dnům.

9
ČTVRTÝ DEN

Čtvrtý den přišel a život šel dál,
zatímco příběh svůj první řádek psal.
Ještě bez jména, bez tváře a slov,
a přesto už rostl můj budoucí domov.
Ještě neznal vůni trávy po dešti,
ani jak slunce ranní obzor rozsvítí.
Neznal vůni květů, co jednou přijde znát,
ani dětský smích, co bude kolem znít a hrát.
Čekaly dny, kdy se spolu budeme smát,
i chvíle, kdy budeš muset pevně stát.
Čekaly slzy a tvé laskavé dlaně,
co jednou obejmou a ochrání mě na ně.
Čekal déšť i ráno zalité září,
čekal první úsměv a tvá známá tvář.
Čekaly otázky, odpovědi i žal,
a někdo, kdo zůstane, i když přijde dál.
Zatímco venku svět odměřoval čas,
uvnitř tvého těla rostl příběh v nás.
Každým dalším dnem, co tiše plynul dál,
se neviditelný život k životu přibližoval.
Čtvrtý den skončil a zmizel v čase,
však jeho tichý příběh zůstal v tobě zase.
Ještě bez jména, bez tváře, bez slov,
a přesto už láska stavěla svůj domov.
Až jednou se zeptáš, kde začínal svět,
nebudu hledat datum ani počet let.
Stačí mi vědět, kde začal první krok —
tam, kde mě chránila tvá láska každý rok.

10
PÁTÝ DEN

Pátý den přišel jak nejtišší sen,
a život dál rostl, den za dnem, den.
Nikdo mě neviděl, neslyšel hlas,
a přece už běžel můj budoucí čas.
Svět kolem tebe dál pokračoval,
zatímco život se ve mně ukrýval.
Ještě jsi neznala mou budoucí tvář,
a přesto už nade mnou držela stráž.
Jednou mě spatříš, jednou mě poznáš,
jednou mě do své náruče schováš.
Jednou tvůj hlas poprvé uslyším znít,
a v jeho něze pochopím, co znamená žít.
Čeká mě ráno a čeká mě noc,
čeká mě láska a její veliká moc.

Čeká mě smích i první dětský pláč,
a ty budeš nablízku, až přijde strach.
Pátý den končí, svět o něm nic neví,
a přece v něm roste zázrak plný něhy.
Jen život už píše svůj první řád,
v němž se dvě cesty jednou mají potkat snad.
Ještě mě neznal svět, který čekal venku,
a přesto už patřil můj život tvému dechu.
Ještě nebylo jméno, tvář ani hlas,
a přesto už láska spojovala nás.
Až jednou pochopím, odkud přišel můj den,
vzpomenu na ticho, na první ten sen.
Než spatřil světlo můj první pohled a tvář, už jsi byla mámou — mou první životní záři.

11
ŠESTÝ DEN

Šestý den přichází a život tiše plyne,
zatímco nový příběh pod srdcem roste a sílí.
Ještě není jméno, ještě není tvář,
a přesto už pro mě v sobě držíš stráž.
Ještě není hlas, který jednou zazní,
ani první pohled, co tvé oči rozjasní.
Ještě nejsou ruce, co obejmou tě včas,
a přesto už budoucnost spojuje nás.
Čekají rána, kdy rozsvítí se den,
čekají noci i první dětský sen.
Čeká tvůj úsměv, čeká tvůj hlas,
čeká nás příběh a společný čas.
Čeká také bolest, když někdy přijde žal,
a někdo, kdo zůstane, i když svět by se vzdal.
Čekají cesty, co povedou někdy tmou,
a tvoje láska bude tichou lucernou.
Ještě je život tak maličký a skrytý,
do jediné dlaně by sotva byl vrytý.
A přece už v něm hoří nepatrný jas,
malé světélko, které jednou spojí nás.
Šestý den pomalu odchází v dál,
ale příběh, který začal, pokračuje dál.
Nikdo ho nevidí, nikdo ho neslyší,
a přesto už láska hluboko v tobě dýchá.
Ještě před prvním pohledem,
před prvním slovem a smíchem,
už pod tvým srdcem rostla láska — tiše, den za dnem, v tichém dechu.

12
SEDMÝ DEN

Sedmý den končí, první týden jde spát,
a život pod srdcem začíná tiše psát.
Sedm tichých rán a sedm nocí v řadě,
sedm malých kroků ukrytých v tobě, v záhadě.
Svět o mně ještě neví, nic není vidět znát,
a přesto už máš důvod svou lásku rozdávat.
Ještě není jméno, ještě není tvář,
a přesto už pro život držíš první stráž.
Ještě není hlas, který jednou zazní,
ani první pohled, co tvé oči rozzáří.
Ještě nejsou ruce, co obejmou tě včas,
a přesto už budoucnost pomalu spojuje nás.
Nevím, co čeká za první touto chvílí,
zda přijdou lehké dny, či chvíle, které bolí.
Nevím, kolik radosti život jednou dá,
jen vím, že na jeho cestě budeš stát — máma.
Až přijde první strach a první dětský pláč,
tvé ruce jednou řeknou: „Nemusíš se bát.“
Až poznám svět a jeho tisíce cest,
tvá náruč zůstane místem, kam se budu chtít vést.
Sedmý den končí, první týden jde spát,
a ještě není možné tvůj hlas ani znát.
Přesto už něco začalo tiše v nás kvést,
něco, co jednou povede životem jako pevný most přes svět.
Než poznám první ráno, než spatřím první den,
už pod tvým srdcem roste můj první sen.

13
OSMÝ DEN

Osmý den přichází a pokračuje čas,
zatímco život tiše roste v nás.
Ještě není jméno, ještě není tvář,
a přesto už pro mě v sobě držíš stráž.
Nevím, jak voní ráno, když probouzí den,
nevím, jak chutná radost, když splní se sen.
Nevím, jak studí déšť a jak hřeje letní žár,
a přesto už čeká první tvůj něžný dar.
Čeká první úsměv, první dětský smích,
čeká tvá dlaň, až spočine v mých.
Čekají otázky, které budou chtít znát,
a tvoje trpělivost, když se budu ptát.
Čeká mě život se svými cestami,
s chvílemi radosti i těžkými otázkami.
Možná mě zavede jednou daleko, možná mi ublíží, možná pohladí lehce.
Až přijde chvíle hledat vlastní směr,
tvůj hlas mi připomene, odkud vede můj směr.
Protože ať cesta zavede kamkoli dál,
tvůj hlas zůstane tím, který mě kdysi volal.
Osmý den odchází, další přijde zas,
a každý další den přibližuje náš čas.
Ještě je všechno jen začátek a sen,
a přesto už roste můj budoucí den.
Ještě mě neznáš, a přesto mě čekáš, ještě mě nevidíš, a přesto mě miluješ.
A než jednou poznám tvou tvář i tvůj hlas,
už jsi moje máma — a navždycky část nás.

14
DEVÁTÝ DEN

Devátý den přichází, čas tiše dál plyne, zatímco pod srdcem nový život sílí a klíčí.
Ještě není jméno, ještě není tvář,
a přesto už pro něj v sobě držíš stráž.
Svět ještě neví, co začíná v tobě,
život si potichu píše své řádky v době.
Ještě není ráno, ještě není noc,
a přesto už čeká mateřské lásky moc.
Čeká první smích i první dětský pláč,
čeká tvá něha, co řekne: „Neboj se, není proč se bát.“
Čekají pády a odřená kolena,
i tvoje náruč, vždy připravená a věrná.
Čeká veliký svět, který zatím neznám,
a jednou tvému hlasu všechny otázky přiznám.
Nejdřív jen tichem, pak slovy a větami,
a ty budeš člověkem, který zůstane mezi námi.
Možná mě život zavede jednou daleko,
možná přinese chvíle, kdy nebude lehko.
A přesto, až přijde den, kdy budu hledat směr,
tvůj hlas mi připomene ten první bezpečný břeh.
Devátý den končí, další přichází zas,
a každý nový den přibližuje náš čas.
Ještě je všechno ukryté před světem i tmou,
a přesto už láska připravuje cestu společnou.
A kdyby se jednou někdo zeptal, kde začal můj svět,
nebudu hledat datum, hodinu ani počet let.
Řeknu jen: tam, kde tvá láska začala mě chránit, ještě dřív, než první květ stačil na svět vykvést.

15
DESÁTÝ DEN

Desátý den přichází tiše jako sen,
a život se posouvá k dalšímu z dnů jen.
Ještě není jméno, ještě není tvář,
a přesto už pro mě v sobě držíš stráž.
Ještě nejsou oči, co poznají tvou tvář,
ani malé ruce, co obejmou tě v zář.
Ještě není hlas, který vysloví „mami“,
a přesto už láska potichu roste mezi námi.
Ty možná žiješ svůj obyčejný den,
zatímco pod srdcem ti roste můj sen.
Možná ještě netušíš, co život ti chystá,
že jednou tvé jméno bude první jistota.
Čeká první ráno, čeká první noc,
čeká tvá náruč a její tichá moc.
Čeká celý život, co zatím neznám,
a na jeho začátku budeš ty — moje máma.
Desátý den končí, příběh pokračuje dál,
z nepatrného ticha už život svůj příběh psal.
Každý další okamžik přibližuje ten den,
kdy se z tichého začátku stane skutečný sen.
Až jednou spatřím slunce, až poznám první zem,
možná už nikdy nezapomenu na tento sen.
Protože ještě dřív, než poznám první den,
pod tvým srdcem čeká můj první domov — a v něm tvůj sen.

16
PRVNÍ TÝDEN

První týden utekl jak tichý sen,
sedmkrát přišla noc, sedmkrát nový den.
Sedm tichých rán a sedm večerů,
a život už psal první řádky příběhu.
Ještě mě neznají oči světa venku,
ještě mě nepozdravil paprsek na okénku.
Ještě jsem nepoznal slunce, déšť ani sníh,
a přesto už čeká tvůj hlas v mých budoucích dnech.
První týden je krátký, a přece tolik znamená,
protože právě v něm se cesta života začíná.
Z nepatrného začátku jednou vyroste čas,
kdy poprvé uslyšíš můj hlas.
Přijdou dny plné smíchu, přijdou dny plné slz, přijdou chvíle, kdy obejmeš mě pevněji než dřív.
Přijdou první otázky, radosti i žal,
a tvoje něha zůstane, i když půjdu dál.
Až jednou vyrostu a vydám se vlastní cestou,
něco z tvé lásky zůstane navždy mou jistotou.
Protože první bezpečí, první něžný klid
se ukládá hluboko, ještě, než se naučíme žít.
První týden končí, další začne zas,
a s každým novým dnem se přibližuje náš čas.
Ještě bez jediného slova, bez možnosti ti říct,
už v sobě nesu důvod tvou lásku nikdy neztratit.
Za život, který začal dřív, než šlo tě poznat,
za lásku, kterou jsi dokázala tak tiše dát.

17
MÍSTO POD SRDCEM

Pod tvým srdcem mám místo, kde ticho má hlas,
kde každý tvůj tep mě provází zas.
Tvůj dech mě provází, tvůj tep mě chrání,
a život tu roste v nejněžnějším čekání.
Ještě není tvář, kterou bys mohla znát,
a přesto mi dáváš bezpečí a klid znát.
Pod tvým srdcem je místo, kde nemusím nic,
jen růst a čekat a jednou poznat víc.
Venku svět spěchá a odměřuje čas,
uvnitř tvého těla však plyne jinak v nás.
Tvůj každý nádech mi připomíná dál,
že někdo mě chrání, i když jsem ještě neznal.
Pod tvým srdcem nejsou žádné zdi,
jen teplo, co chrání mé první dny.
Není tu palác, není tu žádný trůn,
jen tvůj pravidelný dech a bezpečný klidný tón.
A kdyby se jednou někdo ptal,
kde byl ten první domov, který život mi dal,
nebudu hledat střechu, dveře ani práh,
vzpomenu na místo, kde začínal můj první vztah.
Až jednou vyrostu a půjdu životem dál,
ponesu si všechno, co mi ten začátek dal.
Protože některá místa nezmizí ani časem,